

Sygn. akt III C 689/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko G. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. K. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1,318,10 zł (jeden tysiąc trzysta osiemnaście złotych dziesięć groszy) oraz odsetki ustawowe liczone od kwot:

- 2.138,36 zł od dnia 13 listopada 2012 r. do dnia 29 sierpnia 2014 r.,

- 1.738,36 zł od dnia 30 sierpnia 2014 r. do dnia 12 marca 2015 r.,

- 1.588,36 zł od dnia 13 marca 2015 r. do dnia 12 września 2015 r.,

- 1.288,36 zł od dnia 13 września 2015 r. do dnia 29 listopada 2015 r.

- 1.138,36 zł od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 9 grudnia 2015 r.,

skapitalizowane na kwotę 689,12 zł (sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych dwanaście groszy);

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. rozkłada sumę należności zasądzonych w punkcie I wyroku, tj. kwotę 2.007,22 zł (dwa tysiące siedem złotych dwadzieścia dwa grosze) na dziesięć rat, przy czym wysokość pierwszych dziewięciu rat ustala na kwoty po 200 zł (dwieście złotych), a ostatniej raty na kwotę 207,22 zł (dwieście siedem złotych dwadzieścia dwa grosze) płatne do ostatniego dnia danego miesiąca, poczynając od 31 grudnia 2015 r. wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

IV. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 358,66 zł (trzysta pięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

W dniu 13 listopada 2012 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna w W., noszący obecnie nazwę (...), wniósł o zasądzenie od pozwanej G. K. kwoty 2.318,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi łącznie od kwoty 2.138,36 zł od dnia 13 listopada 2012 r. oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwana zawarła w dniu 20 lutego 2008 r. z powodem umowę kredytu, z obowiązku spłaty którego nie wywiązała się. Na sumę roszczeń powoda złożyły się kwota 1.739,28 zł tytułem należności głównej, 136,86 zł odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 21 stycznia 2011 r. do 22 lipca 2011 r. wg stopy 19,8% rocznie, 262,22 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych od 23 lipca 2011 r. do 21 marca 2012 r. od zadłużenia przeterminowanego wg stopy 20% rocznie, 179,74 zł tytułem odsetek skapitalizowanych naliczonych od 22 marca 2012 r. do 12 listopada 2012 r. wg stopy 13% rocznie.

Pozwana w sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym podniosła, że jej rodzina znalazła się w trudnej sytuacji życiowej. Jej najstarsza córka jest osobą leżącą, niepełnosprawną, chorą na białaczkę i żółtaczkę typu C, wymaga leczenia lekami nierefundowanymi i całodobowej opieki. Pozwana podniosła, że jej mąż jest emerytowanym wojskowym, a ona nauczycielem. Pozwana wpadła w spiralę zadłużenia, spłaca kredyt hipoteczny i „kredyt kredytem”. W maju 2011 r. rozwiązano z pozwaną umowę o pracę, rozchorowała się i przeszła na urlop zdrowotny. Od sierpnia 2012 r. ma zajęcia komornicze i zablokowane konto, dopiero od września 2012 r. podjęła pracę. Jej mąż zatrudnia się dorywczo.

W piśmie procesowym z dnia 30 września 2013 r. pełnomocnik powoda podtrzymał żądania pozwu, wskazując, że trudna sytuacja pozwanej nie zwalnia jej z obowiązku spłaty zadłużenia.

Pismem procesowym z dnia 15 stycznia 2014 r. pozwana wyraziła wolę zawarcia ugody z powodem, deklarując spłatę zadłużenia w kwocie 100 zł miesięcznie. Pozwana podniosła, że w listopadzie (...) zakończyły się zajęcia komornicze. Wskazała, że obecnie spłaca kredyt hipoteczny 1.550 zł miesięcznie, a także raty w (...) 550 i 115 zł.

W piśmie procesowym z dnia 3 lutego 2014 r. pełnomocnik powoda zaproponował, by pozwana spłaciła zadłużenie w dwunastu ratach.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 r. pozwana przedłożyła dowody spłaty części zobowiązania wobec powoda, wnosząc o rozłożenie pozostałej kwoty na raty po 150 zł z terminem zapłaty do ostatniego dnia miesiąca, ponieważ wówczas otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie za pracę w nadgodzinach. Pozwana wskazała, że otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 3.100 zł nett, a oprócz tego wynagrodzenie za nadgodziny. Emerytura jej męża wynosi 2.500 zł netto, a renta socjalna córki – 600 zł. Pozwana spłaca kredyt hipoteczny w kwocie 1.550 zł miesięcznie, zobowiązanie wobec (...) w wysokości 550 zł, za mieszkanie płaci 690 zł miesięcznie. Druga z jej córek studiuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana G. K. w dniu 20 lutego 2008 r. zawarła z powodem (...) Bank (obecnie (...)) Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu w kwocie 5.000 zł, który zobowiązała się spłacić wraz z odsetkami w czterdziestu ośmiu miesięcznych ratach. Pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy Na dzień 21 marca 2012 r. jej tytułu pozostawała pozwanej do zapłaty kwota 1.739,28 zł należności głównej, kwota 136,86 zł odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 21 stycznia 2011 r. do 22 lipca 2011 r. wg stopy 19,8% rocznie, 262,22 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych od 23 lipca 2011 r. do 21 marca 2012 r. od zadłużenia przeterminowanego wg stopy 20% rocznie. Od powyższego zobowiązania w łącznej wysokości 2.138,36 zł powód uprawniony był naliczać dalsze odsetki ustawowe od dnia 22 marca 2012 r. Odsetki te skapitalizowane na dzień 12 listopada 2012 r. stanowią kwotę 179,74 zł.

okoliczności niesporne, a nadto dowody:

- umowa kredytu z załącznikami k. 27-39
- wyciąg z ksiąg bankowych k. 40

Pozwana na poczet zobowiązania wobec powódki wpłaciła 29 sierpnia 2014 r. kwotę 400 zł, 12 marca 2015 r. kwotę 150 zł, 12 września 2015 r. kwotę 300 zł, a także 29 listopada 2015 r. - 150 zł.

dowody:

- potwierdzenia wpłaty k. 104-105

Pozwana prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z mężem oraz dwiema córkami. Jedna z córek pozwanej studiuje, natomiast druga jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, niezdolną do samodzielnego funkcjonowania, która wymaga pomocy innej osoby w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W maju 2011 r. z pozwaną rozwiązano umowę o pracę. Pozwana ponownie podjęła zatrudnienie we wrześniu 2012 r. i obecnie pracuje jako nauczyciel za wynagrodzeniem netto 3.100 zł, ponadto uzyskuje wynagrodzenie dodatkowe za nadgodziny. Aktualnie jej wynagrodzenie jest wolne od zajęć egzekucyjnych. Mąż pozwanej jest emerytem. Jego emerytura wynosi 2.500 zł netto. Niepełnosprawna córka pozwanej otrzymuje rentę socjalną w kwocie 600 zł. Pozwana posiada zobowiązanie z tytułu kredytu hipotecznego w wysokości 1.550 zł miesięcznie i wobec (...) w kwocie 550 zł miesięcznie.

okoliczności niesporne, nadto dowody:

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę k. 10
- karta informacyjna k. 11
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 12
- wypowiedzenie warunków zatrudnienia k. 66

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w znacznej mierze zasadne.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był bezsporny, a nadto został poparty dowodami z dokumentów złożonymi przez strony, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń.

Roszczenia powoda znajdowały oparcie w umowie kredytu zawartej z pozwaną w dniu 20 lutego 2008 r., o której mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (j.t. Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwana nie kwestionowała faktu, iż nie dokonała zwrotu kredytu wraz z odsetkami w terminie, nie podnosząc żadnych zarzutów przeciwko roszczeniom pozwu, zarówno co do zasady, jak i wysokości, toteż Sąd uznał podnoszone przez powoda w tym względzie okoliczności za bezsporne. Spór stron sprowadzał się wyłącznie do tego, czy istnieją przesłanki do rozłożenia na raty dochodzonych pozewem należności, o co wniosowała pozwana, a czemu powód nie sprzeciwiał się o tyle, że wyraził zgodę na spłatę zobowiązania w dwunastu ratach.

Na ostatniej rozprawie pozwana przedstawiła dowody zapłaty części należności objętych pozwem, które należało uwzględnić przy wyliczeniu aktualnego zadłużenia pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy.

Pozwem dochodzonym w tej sprawie objęto kwotę 2.138,36 zł, od której powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 13 listopada 2012 r. oraz kwotę 179,74 zł skapitalizowanych na dzień 12 listopada 2012 r. odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie kwoty 2.138,36 zł. Dokonywane przez pozwaną wpłaty pomniejszały zadłużenie wobec powódki, a tym samym kwotę, od której biegły odsetki ustawowe. I tak, w dniu 29 sierpnia 2014 r. pozwana zapłaciła kwotę 400 zł, która pomniejszyła zadłużenie w wysokości 2.138,36 zł do 1.738,36 zł, w dniu 12 marca 2015 r. zapłaciła 150 zł, redukując zadłużenie do 1.588,36 zł, w dniu 12 września 2015 r. uregulowała 300 zł, co zmniejszyło zaległość do 1.288,36 zł, a w dniu 29 listopada 2015 r. zapłaciła 150 zł, ograniczając zaległość do 1.138,36 zł. Ponadto do zapłaty pozostawała pozwanej kwota 179,74 zł skapitalizowanych odsetek, a zatem łącznie 1.318,10 zł.

Uwzględniając wpłaty dokonane przez pozwaną powód uprawniony był żądać odsetek

ustawowych za opóźnienie : od kwoty 2.138,36 zł od dnia 13 listopada 2012 r. do dnia 29 sierpnia 2014 r., od kwoty 1.738,36 zł od dnia 30 sierpnia 2014 r. do dnia 12 marca 2015 r., od kwoty 1.588,36 zł od dnia 13 marca 2015 r. do dnia 12 września 2015 r., od kwoty 1.288,36 zł od dnia 13 września 2015 r. do dnia 29 listopada 2015 r., a od kwoty 1.138,36 zł od dnia 30 listopada 2015 r.

Rozważenia wymagało, czy wobec pozwanej zastosować można instytucję wynikającą z art. 320 kpc. Zgodnie z tym przepisem w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi w takich sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia jednorazowo przez stronę pozwaną byłoby niemożliwe do wykonania lub utrudnione, nadto – narażałoby ją na dodatkowe straty. Instytucja ta ma uchronić pozwanego przed postępowaniem egzekucyjnym i umożliwić mu dobrowolne wykonanie wyroku. Jednocześnie jednak zastosowanie przepisu art. 320 kpc musi uwzględniać słuszne interesy wierzyciela i uchronić go przed dalszymi stratami. Bezsporne w sprawie było, że pozwana obecnie pracuje jako nauczyciel za wynagrodzeniem netto 3.100 zł, ponadto uzyskuje wynagrodzenie dodatkowe za nadgodziny. Mąż pozwanej otrzymuje emeryturę w kwocie 2.500 zł netto. Niepełnosprawna córka pozwanej uzyskuje rentę socjalną w kwocie 600 zł. Ponadto pozwana ma na utrzymaniu studiującą córkę. Średni dochód zatem na jedną osobę w rodzinie pozwanej to 1.550 zł. Jednocześnie jednak pozwana posiada zobowiązanie z tytułu kredytu hipotecznego w wysokości 1.550 zł miesięcznie i wobec (...) w kwocie 550 zł miesięcznie, ponadto ponosi wydatki związane z leczeniem starszej córki i opłatą za mieszkanie. Jak wynika z dokumentów przedłożonych przez pozwaną po zaciągnięciu kredytu u powoda jej sytuacja uległa pogorszeniu wobec rozwiązania z nią umowy o pracę. Obecnie jednak uległa ona poprawie wobec podjęcia zatrudnienia i spłaty innych zobowiązań, za wyjątkiem zadłużenia wobec powoda i zobowiązań z tytułu kredytu hipotecznego i wobec (...). W ocenie Sądu pozwana mimo stałego obecnie dochodu, przy istniejących zobowiązaniach nadal nie jest w stanie jednorazowo zaspokoić roszczeń powoda. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż celowym jest umożliwienie pozwanej dobrowolnego uregulowania długu i zastosowanie przepisu art. 320 kpc, zważywszy, że może to uchronić powoda przed dalszymi stratami związanymi z koniecznością dochodzenia ich w drodze przymusu państwowego i wydłużeniem okresu uzyskania tego zaspokojenia. Nie bez znaczenia pozostaje, że od pewnego czasu, w miarę poprawy sytuacji finansowej, pozwana dokonywała stosunkowo regularnych spłat zadłużenia.

Po skapitalizowaniu odsetek ustawowych za opóźnienie, w tym odsetek ustawowych od kwoty 1.138,36 zł do dnia wyroku pozwanej pozostaje do zapłaty na rzecz powoda łącznie 2.007,22 zł, przy czym Sąd uznał, iż pozwana jest w stanie uiścić tę kwotę w dziesięciu ratach, co uwzględnia również interes powoda w możliwie szybkim uzyskaniu zaspokojenia.

W tych okolicznościach w punkcie I wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powoda pozostała do zapłaty kwotę 1.318,10 zł oraz odsetki ustawowe liczone od kwot: 2.138,36 zł od dnia 13 listopada 2012 r. do dnia 29 sierpnia 2014 r., 1.738,36 zł od dnia 30 sierpnia 2014 r. do dnia 12 marca 2015 r., 1.588,36 zł od dnia 13 marca 2015 r. do dnia 12 września 2015 r., 1.288,36 zł od dnia 13 września 2015 r. do dnia 29 listopada 2015 r., 1.138,36 zł od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 9 grudnia 2015 r., skapitalizowane na kwotę 689,12 zł. W pozostałym zaś zakresie co do należności, które pozwana uregulowała w toku postępowania, powództwo w punkcie II wyroku oddalono.

W punkcie III wyroku sumę należności zasądzonych w punkcie I wyroku, rozłożono na dziesięć rat, przy czym wysokość pierwszych dziewięciu rat ustalono na kwoty po 200 zł , a ostatniej raty wyrównującej na kwotę 207,22 zł płatne do ostatniego dnia danego miesiąca, poczynając od 31 grudnia 2015 r. wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w punkcie IV wyroku oparto o przepis art. 100 kpc. Ponieważ powód wygrał proces w zakresie 56,86 % dochodzonego roszczenia i poniósł koszty postępowania w postaci opłaty od pozwu – 30 zł, prowizji e-C. w wysokości 0,78 zł oraz wynagrodzenia pełnomocnika w osobie adwokata – 600 zł, adekwatną do zakresu, w którym wygrał proces część tychże kosztów postępowania, tj. kwotę 358,66 zł zasądzono na jego rzecz od pozwanej.